

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 25. Status Missionum in Indiis Orientalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

„cesibus Ritus Slavo-latinus viget, com-
mittimus atque injungimus, ut pro
„zelo & sollicitudine, qua tenentur eos
„creditis sibi ovibus præesse & sacro-
„rum Ecclesiæ Rituum integritati
„vigilare, sedulam exactamque hujus-
„Nostræ voluntatis ac districti præcepti
„executionem curent atque urgeant
„ac novitates omnes, irreptosque quo-
„libet abusus eliminent, adhibitis e-
„caciioribus remediis a sacris Canonibus
„in pervicaces & refractarios indictis
„milia vero successivis temporibus
„tentari minime patiantur. &c. Do-
„tum Romæ apud sanctam Mariam Ma-
„jorem Anno Incarnationis Domini
„Millesimo septingentesimo quinque-
„simo quarto decimo octavo Kalendas
„Septembris, Pontificatus Nostri Anno
„quarto decimo.

§. XXV.

Status Missionum in Indiis Orientalibus.

Postquam Joannes I. Lusitanæ Rex in
eunte sæculo decimo quinto barbaris
Indiarum gentibus Crucis trophæum
intulerat, ager ille Domiuicus per in-
fessos veritatis Præcones eximie cul-
tus, uberrimos fidei fructus protulit
plurima in variis Provinciis erecta fore
Deo

Deo Tempa, Missionariis domicilia, Sæc. XVIII.
 plantata germina, præcipue in Insula A. C. 1741.
 Goana, quæ partim Lusitanæ Regum
 liberalitate, partim propria solii fertili-
 tate, situsque opportunitate tam ferax
 expeditionis sacræ emporium evasit, ut
 inde Canatenses, Madurenses, Travancor-
 corfanæ, Maïsseanæ, Ceilanæ, & aliæ
 Missiones non modo Evangelici laboris
 socios repetant, sed & hi potissimam
 partem ex Goanis proventibus susten-
 tentur. Ast Marratianorum latronum
 rapacitas vix non amplissimas has spes
 anno priori suffocaverat: barbaræ enim
 hæ gentes vastissimam, quæ Goam ver-
 sus Occasum attingit, regionem inco-
 lunt, & nonnisi rapinis ac cædibus no-
 tæ sunt. Amplus vero grassandi cam-
 pus eisdem aperiebatur, postquam Ku-
 licanus seu *Schach Nadir* in Mogoriam
 irrupit, & cæso hostili exercitu pluri-
 mas urbes & Provincias expugnavit, ac
 demum in decretorio prælio victor Ma-
 gnum Mogolis Imperatorem, occiso ejus
 Filio, ac immensis Imperii thesauris in-
 de reportatis captivum abduxit. Infau-
 stam miseri hujus Imperatoris sortem &
 ferventia contra Pro-Regem dissidia
 Marratiani in rem suam vertunt, e suis
 alpibus prorepunt, collectoque latronum
 agmine in Christianas Insulas usque ad
 oram Gangetici fluminis sese effundunt,
 Millio-

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

Missionum domicilia evertunt, omnesque Lusitanorum regionem, qua late patet, more suo immaniter devastant. Primo faustæ crudelitatis successu elant ipsam Goanam urbem cingunt, muribus machinis mœnia quatunt, totaque belli apparatu oppugnant. Nec tamen tumultuaria non minus quam iniqua hæc tenuit felicitas; quippe Lusitaniam virtuti resistendo impares, ab primis hujus anni auspiciis obsidionem solvere, & non sine magna suorum sanguine in turpi fuga salutem quærere conati sunt. Cultam equidem gentem tam inominosæ fugæ pœnituisse, & in dubio intra verecundiam ultio stetit. hi vero populi rabiem suam propriorum sanguine minime satiatam rati, & suam suam alieno Maurorum cruore extinguere decernunt. Ergo ad meretriciam plagam cruenta sua arma convertunt, Maures nil hostile suspicatos ac pene inermes obruunt, & dissipatos obvios quosque trucidant, & flumines more omnia obterentis, totam circum circa regionem latrociniis & depraedationibus exhauriunt, ferro flammisque devastant, præsertim vero furorem suum in Christianorum Tempora effundunt. Ex illis vasa sacra, omnemque apparatus aut diripiunt, aut confringunt, & quod eorum rapacitati vel minus utilis

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

vel nimis grave erat, subjecto igne absumunt. Nondum tamen satis crudelitati suæ litatum existimabant, eo quod Christianorum pauci, & fidei Præconum nullus barbari furoris victima cecidisset. Hos enim jam provida fuga Barbarorum gladiis subduxerat, eorumque quatuordecim Ponticherium, Gallicam urbem ad oram Coromandelis sitam, prospero cursu erupere, alii vero in vicinis montibus & sylvis latuisse, in lucro deputarunt. Solus P. Madeira in horum vulturum ungues infelici facto incidit; hoc capto, velut opima præda læti tripudiant, ac puriori hac victima, ut Deos suos sibi indignantes placarent, in illum eo acerbius furere statuunt, quo firmiter sibi persuasum habebant, hunc Virum eo fine relictum, ut reconditas ceterorum Patrum opes ac thesauros custodiret. Fit ergo in eum impetus, jubent defossas divitias in lucem proferre, rati summi nominis Viro grandem fore pecuniam, itidem ut pietatem: sed ille spes suas suorumque opes Cælo reconditas haberi constanter respondet, ac se lubenter, si tamen vellent, viam ad æternos thesauros monstraturum pollicetur: hi vero monitum aspernati urgent, instantque, ut Missionariorum, qui metu profugerant, relictas opes sine verborum ambage, sine

ne

Sæc. XVIII
A. C. 1741.

ne omni mora proderet, alioquin mori
pertinaciam silentii exquisitis se tormen-
tis vindicatu-ros. Nihil ad has mira-
cohorrescens Madeira, mira man-
tutine reposuit, Dei Famulis non aliud
esse divitias, quam paupertatem, non
aliam patriam quam exilium, non aliud
domum, quam sepulcrum. Sic pie de-
lusa avaritia Latronum ferociae con-
admovit faces; igitur in rabiem
corpus innocui hujus Patris crudeliter
in modum fustibus contundunt, & in
minudum collo ac pedibus ad pul-
confringunt, ubi ardentissimis Solis
diis exposito per plures dies pauxillum
oryzæ præbent, non ut is famem en-
gueret, sed ut retardata morte duri-
nior sæviorque esset cruciatus. Ceterum
autem hisce tormentis superior
Missionarii constantia, ejus discipuli
adigunt, ut collectis pecuniis Magistrum
suum redimerent: ast ne hæc quædam
violen- tia illis profuit, unde aurum
ro extorqueri posse diffisi, ignem quo-
que admovent; ingentem ergo ligno-
rum struem incendunt, & ferream
lam cassidemque improbo hoc con-
superponunt, ut Verbi Divini inter-
tem in candefactum sedile intorqueant
ejusque caput ignita casside cruciatur.
Horum tamen latronum Princeps ce-
ris minus crudelis suos ab hujus

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

ficinæ executione avertit, gravibus ver-
bis exponens, Deum, quem hic miser
adoraret, esse terribilem, hujus cru-
ciatus ad Eum vindictam clamatorios,
tantique Numinis iram mox eorum ca-
pitibus incubituram &c. His territi
latrones, Missionario abeundi copiam
fecere, quin tamen a cruentis suis gra-
sationibus desisterent; præterquam e-
nim, quod omnes Europæorum terras
per universam Coromandelis oram sua
ferocia emetirentur, insuper, quod pla-
ne omni crudelitate crudelius erat, te-
nellos infantes secum ad suas speluncas
abstraxerunt, sine omni eorum noxa abs-
dubio libertate, patria, & æterna sa-
lute privandos. Nec tamen omnino in-
ulta permansit eorum nequitia; quippe
Azefia Mogolitani Imperii Pro Rex cum
valido exercitu in eorum regionem ir-
rupit, & inhumanis illorum prædatio-
nibus frænum injecit.

§. XXVI.

Jacobi Lanfredini Cardinalis obitus.

Luxerat hoc anno sacrum Purpurati
Senatus Collegium mortem quin-
que Cardinalium. Hos inter primus
erat Jacobus Lanfredinius, qui patria
Florentinus ex Laurentio Patritio &
Constantia Zoti Parentibus die vigesi-
ma

Hist. Eccles. Tom. LXXVII.

F f ma